

A-PBT-A-533/2012. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület B.S. (a továbbiakban: Kérelmező) által az ABC Biztosító (a továbbiakban: Pénzügyi szolgáltató) ellen benyújtott, a Pénzügyi Békéltető Testülethez 2012. február 22-én érkezett kérelmére indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásában a 2012. április hó 23. napjára kitűzött meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi szolgáltatót, hogy a Kérelmező xxx Otthonbiztosításának B) és H) fejezetében foglaltak alapján fizesse meg a Kérelmezőnek a betöréses lopás során a kéményben okozott kár javítási költségét.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy a jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekben túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a Pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével – nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: Pszvtv.) 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező hiánypótlást követően 2012. február 22-én érkezett kérelmével fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez pénzügyi jogvita rendezése érdekében. A kérelem tárgya a 2011. augusztus 11-én történt betöréses lopáskár Pénzügyi szolgáltató által nem teljesített biztosítási szolgáltatás megfizetése volt.

A Kérelmező előadta, hogy a Pénzügyi szolgáltató ügyfélszolgálati irodájában lakatlan, felújítás alatt álló épületre kérte a biztosítási szerződés megkötését, egyúttal az ajánlattételkor jelezte, hogy az ingatlan két szobából, fürdőszobából, teraszból, valamint a főépülethez épített kazánházból áll. Összesen 70m²-re kötött biztosítást. A kérelemben ismertetett tényállás szerint – az xxx Rendőrkapitányság határozata alapján – a biztosított, lakatlan, felújítás alatt álló ingatlanba ismeretlen tettes 2011. augusztus 4. és augusztus 11. közötti időpontban tetőmegbontás módszerével betört. A Pénzügyi szolgáltató a betörés kapcsán 2011. szeptember 5-én helyszíni szemlét tartott, amelynek során a kárfelvételi jegyzőkönyvben rögzítette, hogy a Kérelmező elmondása szerint tetőmegbontással jutottak be az ingatlan kazánházába, onnan kiségeket, villanszerelési anyagokat, a kazán alumínium kéményét, csaptelepeket, szerszámokat tulajdonítottak el, a fűtési rendszert megrongálták. A kárszakértő rögzítette továbbá, hogy a jogalapról és az összegszerűségről a Pénzügyi szolgáltató később dönt. A Pénzügyi szolgáltató ezt követően, 2011. december 15-ei levelében a Kérelmezőt arról tájékoztatta, hogy a helyszíni szemle alapján 206.361,- Ft kártérítési összeget - fűtési rendszer anyagköltsége címén 80.361,- Ft-ot, fűtési rendszer helyreállítási munkadíja címén 86.000,- Ft-ot, tetőjavítás címén 12.000,- Ft-ot és gipszkarton helyreállításra 28.000,- Ft-ot - állapított meg. A tetőjavítás kapcsán a Pénzügyi szolgáltató rögzítette, hogy a tetőjavításra vonatkozó árajánlat a károsodott mértékhez képest rendkívül magas, így azt elfogadni nem lehet. Levelében tájékoztatta a Kérelmezőt továbbá arról, hogy az általános háztartási ingóság, így az ott tárolt kéziszerszámok és építkezési alapanyagok a nem lakáscélú helyiségben nem volt biztosítva. A Kérelmező 2011. december 19-én panaszbejelentést tett a Pénzügyi szolgáltatónál, kifogásolva a kárkifizetés összegét, továbbá azt, hogy biztosítása miatt nem terjed ki az ingóságokra, építőanyagokra és a gázkéményre. A Kérelmező kérelmében sérelmezte a kifizetett

kártérítési összeg mértékét és a Pénzügyi szolgáltató azon álláspontját, hogy az általa becsatolt árajánlat rendkívül magas. A Kérelmező kérelmében kérte, a kazánházba bejutott ismeretlen elkövető által okozott teljes kára megtérítését.

A Pénzügyi szolgáltató válasziratában fenntartott korábbi álláspontját. Előadta, hogy a Kérelmező 2011. február 9-ei kockázatviselési kezdettel xxx Otthonbiztosítási szerződést kötött. Rögzítette, hogy a 2011. augusztus 11-én történt betöréses lopás miatt lefolytatott kárrendezési eljárás során megállapította, hogy összesen 206.361-Ft kár keletkezett, melyet megfizetett. Válasziratában úgy nyilatkozott, hogy a nem lakáscélú helyiségben általános háztartási ingóság nem volt biztosítva, illetve a gázkazán eltulajdonítása nem bizonyított, ezért további szolgáltatás nyújtására nem lát lehetőséget.

Előadta továbbá, hogy a Kérelmező kérelmében említett kazánház közvetlenül a lakóépület mellett található, az épület mellé van építve. Az említett kazánházat nem tekinti lakáscélúnak, mivel abban lakni nem lehet. A biztosítási ajánlaton és a biztosítási kötvényben rögzített biztosított alapterület kapcsán közölte, hogy a kárszakértő felmérése szerint a lakótér 64 m² és a nem lakáscélú helyiség mérete 10,5 m², és az alapterület „feszegése” indifferens, magát az épületet biztosítottnak tekintette.

A Pénzügyi szolgáltató válasziratában előadta, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el.

Az eljáró tanács a 2012. március 26. napján megtartott meghallgatást a meghallgatáson felmerült kérdések – így különösen a kémény helyreállításának költsége –, a tényállás tisztázása, a megnyugtató érdemi döntés kialakítása érdekében 2012. április 23. napjára elhalasztotta.

A 2012. április 23. napján megtartott meghallgatáson mind a Kérelmező mind a Pénzügyi szolgáltató fenntartotta korábbi álláspontját.

A Pénzügyi szolgáltató a meghallgatáson kijelentette, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület előtt indult eljárást megelőzően méltányosságból fizetett, továbbá miután az ismeretlen elkövetők a biztosítási fedezetbe nem vett nem lakás céljára szolgáló helyiségbe törtek be, a kérelem jogalapját nem ismeri el. A kérelem összegszerűsége tekintetében a Kérelmező által a kémény helyreállítására becsatolt árajánlatot 156.000,- Ft összegig vitássá nem tette, egyebekben a kérelem összegszerűségét vitatta.

Az eljáró tanács 2012. április 23. napján megtartott meghallgatáson a rendelkezésre álló dokumentumok, valamint a meghallgatásokon előadottak alapján az alábbi döntést hozta.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a pénzügyi fogyasztói jogvita tényállását értékelve arra az álláspontra jutott, hogy a Kérelmező kérelme részben alapos.

Az eljáró tanács elsőként azt vizsgálta meg, hogy a Kérelmező biztosítási szerződése milyen helyiségekre volt biztosítva, a kazánház biztosítottnak minősült-e.

A Pénzügyi szolgáltató által becsatolt biztosítási ajánlat és kötvény alapján a Kérelmező az xxx szám alatti 1965-ben épült, saját használatban lévő, nem állandóan lakott lakóterületre kötött biztosítást. A biztosítási ajánlat szerint a Kérelmező a vagyoncsoportok kapcsán 70 m² alapterületű lakóépületre – amelynek biztosítási összege 9.800.000,- Ft – és 3.000.000,- Ft-ig biztosított általános háztartási ingóságokra kötött biztosítást. A Kérelmező az ajánlaton a vagyoncsoportoknál nem lakás célú helyiséget, melléképületet nem jelölt meg, azaz az ilyen jellegű épület(ek) nem volt(ak) biztosítva.

Kérdés volt az eljárás során, hogy a káresemény helyszíne, a kazánház a lakóépület részének tekinthető-e, vagy az melléképület, illetve nem lakás célú helyiség.

A biztosítási szerződés B) fejezete szerint lakóépület az olyan szerkezetileg önálló építmény, amely a környező külső tértől épületszerkezetekkel részben vagy egészben elválasztott teret alkot és ezzel állandó vagy az időszakos tartózkodás, illetve használat feltételeit biztosítja.

A B) fejezet tartalmazza továbbá, hogy *melléképület* a lakóépülettől különálló nem lakáscélú épület, valamint *nem lakáscélú helyiség* a többlakásos lakóépületben található saját tulajdonú pincehelyiség, tároló, garázs, a lakóházhoz hozzáépített vagy az alagsorában lévő nem lakáscélú helyiség.

Az eljáró tanács megállapította, hogy az adott esetben a kazánház a biztosítási feltételek szerint teljes bizonyossággal, egyértelműen nem sorolható be sem a melléképületek, sem a nem lakás céljára szolgáló helyiségek körébe. Mindazonáltal a rendelkezésre álló adatok, és nyilatkozatok alapján kimondható, hogy a kazánház az életvitelszerű lakáshoz szükséges berendezési és felszerelési tárgyakat tartalmazta.

A biztosítási szerződés szerint *lakóépületnek* minősülnek az épület feladatának ellátásához szükséges részei, amely szerint biztosított vagyontárgyakhoz tartozik többek között „az épület vízellátását és szennyvíz- és csapadékvíz elvezetését, valamint a fűtést szolgáló berendezések...”.

Az eljáró tanács álláspontja szerint, miután a felek között nem kepezte vita tárgyát a lakóépület biztosítási fedezete, és a biztosítási szerződési kikötése szerint a lakóépület feladatának ellátásához szükséges fűtést

szolgáltató berendezés a lakóépülettel egy tekintet alá esik, az eltulajdonított kémény, mint a lakóépület fűtésének ellátását szolgáló berendezés, biztosított vagyontárgy. Eljáró tanács a rendelkezésre álló dokumentumok alapján megállapította, hogy a Pénzügyi szolgáltató a fentiekben említett megfontolásból teljesített korábban kifizetést, mivel a Kérelmezőnek írt egyik levelében sem hivatkozott arra, hogy a szolgáltatás teljesítése méltányosságból és nem a szerződési feltételeknek megfelelően történt. Az eljáró tanács szerint a Pénzügyi szolgáltató korábbi kifizetésével mintegy elismerte, hogy a kazánházban megrongálódott fűtési rendszer a lakóépület fűtését látja el, és a biztosítási fedezet az esetben is kiterjed rá, ha a fűtési rendszer adott esetben nem a lakóépületben, hanem annak egyik főfalával egybeépített kazánház céljára szolgáló épületben került elhelyezésre.

Az eljáró tanács a fent előadottak alapján megállapította a gázkémény biztosítási fedezetbe tartozását, így a Kérelmező jogosult a kémény kapcsán biztosítási szolgáltatásra.

A Kérelmező kárigényének összecszerúsége tekintetében az eljáró tanács arra az álláspontra jutott, hogy miután a Pénzügyi szolgáltató rendelkezik az összecszerúség megállapításához szükséges szakértői apparátussal, a kérelem e tekintetben további olyan szakértői vizsgálatot és a biztosítási szerződés szerinti értékelést igényel, amellyel az eljáró tanács nem rendelkezik. Ezért az eljáró tanács felhívta a Pénzügyi szolgáltatót, hogy a biztosítási szerződés H) pontja szerint a biztosítási szolgáltatás összecszerúségét munkálja ki a Kérelmező által becsatolt árajánlat figyelembe vételével, és azt követően intézkedjen annak megfizetése iránt, azzal, hogy vegye figyelembe a 2012. április 23-án megtartott meghallgatáson e címen tett nyilatkozatot.

Az eljáró tanács a kazánházból eltulajdonított ingóságok kapcsán megállapította, hogy azok megtérítésére vonatkozó igény megalapozatlan. A Kérelmező az eltulajdonított ingóságokat nem a biztosított lakóépületben tárolta, a biztosítási fedezet ily módon nem terjedt ki azokra.

Az eljáró tanács tájékoztatja a Pénzügyi szolgáltatót, hogy a Kérelmező xxx Otthonbiztosításában a biztosítási védelem alá vont lakóterület és a valóságnak megfelelő lakóterület közötti különbözetre számított biztosítási díját a túlbiztosításra tekintettel indokolt a szerződő/Kérelmezőnek visszafizetni.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a Kérelmező biztosítási szerződése kapcsán túlbiztosítottságot állapított meg. A Kérelmező által biztosítási fedezetbe vont lakóépület a valóságban – a felek által sem vitatottan – 64 m² alapterületű, azonban a biztosítási szerződés szerint ezen vagyontárgy 70 m². A Kérelmező a biztosítási díjat tehát nagyobb alapterületű lakóépület kapcsán fizette meg. Az eljáró tanács szerint a biztosítási szerződés a Ptk. 549. § (2) bekezdésébe ütköző tartalommal jött létre. Mindemellett az eljáró tanács észlelte, hogy túlbiztosítást a Pénzügyi szolgáltató bár a kárrendezés során – a helyszíni szemlén – rögzítette, azonban a biztosítási díj mértékét nem módosította, továbbiakban is a korábbi alapterület alapján határozta meg a biztosítási díj mértékét. Az eljáró tanács megállapította, hogy a Pénzügyi szolgáltató 6 m² (70 m²-64 m²) után indokolatlanul vette át a biztosítási díjat.

A fentiek alapján az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy a jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

Budapest, 2012. május 08.

Trencséniné dr. Molnár Ágnes s.k.,
az eljáró tanács elnöke

dr. Nagy Szabolcs s.k.,
az eljáró tanács tagja

Elek Mariann s.k.,
az eljáró tanács tagja